Р Е Ш Е Н И Е
№ 2228

гр. София, 03.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 24 състав,** в публично заседание на 18.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **9040** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от адв. М. Р. и адв. С. Й., срещу Решение № 213 от 01.08.2012 г. на председателя на Патентното ведомство.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила, в противоречие с материално-правните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят счита, че по отношение на дружеството-заявител в производството по заличаване на марка рег. № 11077 не е налице редовно уведомяване и поради това спрямо него не е започнал да тече едномесечния срок. Възразява се също така, че искането е изхождало именно от дружеството и е подписано от управителя му и само е било подадено от пълномощниците му. Твърди се още, че административният орган се е произнесъл след повече от една година, поради и което са просрочени всички административни срокове. Претендира се от съда да постанови решение, с което да бъде отменено оспореното решение на председателя на Патентното ведомство и върната преписката за продължаване на производството, както и бъдат присъдени разноските по делото.

Ответникът – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПАТЕНТНО ВЕДОМСТВО – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско

възнаграждение.

Заинтересованата страна – „А. И.” – редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С искане вх. № 69-00-839/24.03.2011 г. [фирма] е направил пред Патентното ведомство искане за отмяна на регистрацията на марка рег. № 11077 „Ш. S. T.”. В искането в графа „А. за кореспонденция” е посочен – [населено място], [улица], ет. 2, офис 7. С писмо вх. № 92-00-475/29.03.2011 г. молителят, чрез адвокатско дружество „Р., Й. и партньори”, е уточнило правното основание за подаване на искането, както и е посочило, че книжата и съобщенията следва да му бъдат изпращани на адреса на управление на адвокатското дружество – [населено място], [улица], ет. 2, офис № 7, представлявано от адв. Светлина Й. и адв. М. Р..

За разглеждане на така направеното искане със заповед № 277/11.04.2011 г. на председателя на Патентното ведомство е назначена комисия. С писмо изх. № С 11077/06.04.2011 г. председателят на комисията е уведомил молителя и адвокатско дружество „Р., Й. и партньори”, че в срок от един месец следва да представят още един екземпляр от искането си за изпращане на притежателя на марката, да внесат държавна такса в размер на 250 лева, както и е указал на молителя, че производството и кореспонденцията ще се води директно с него, тъй като упълномощените от него адвокати не са вписани в регистъра на представителите по индустриална собственост и не могат да представляват дружеството. Липсват доказателства за редовно връчване на това писмо, но във връзка с него по делото е приложено писмо вх. № 92-00-475/02.05.2011 г. от адв. М. Р. и адв. С. Й., с което последните са представили пред Патентното ведомство още един екземпляр от искането и платежен документ за превод на дължимата държавна такса по сметка на Патентното ведомство.

С писмо изх. № С 11077/16.09.2011 г. административният орган е уведомил молителят, че предвид това, че адв. Р. и адв. Й. не са вписани в списъка на представителите по индустриална собственост, то подписаното от тях писмо не може да се приеме за валидно негово воляизявление по искане вх. № 69-00-839/24.03.2011 г., и е предоставил едномесечен срок на молителя, в който да потвърди правното основание и мотивите на неговото искане изрично и писмено пред Патентното ведомство. Писмото е изпратено на адреса на управление на молителя, като видно от приложена по делото обратна разписка писмото е върнато на органа обратно с отбелязване, че „пратката не е потърсена от получателя”. Видно от протокол № 28А/01.12.2011 г., на основание заповед № 533/29.07.2011 г. на председателя на Патентното ведомство, писмото е обявено на молителя чрез извършена публикация на официалната интернет страница на ведомството, като на 01.12.2011 г. е свалена публикацията, от който и ден започва да тече едномесечния срок за постъпване на отговор от молителя по писмо изх. № С 11077/16.09.2011 г. В определения срок до 01.01.2012 г. липсват доказателства за постъпил отговор от молителя.

С решение № 213/01.08.2012 г. на председателя на Патентното ведомство, на основание чл. 44а, ал. 5 от ЗМГО, е прекратено производството по искането за отмяна на марка рег. № 11077 „Ш. S. T.”.

По делото е приложена библиографска справка на комбинирана марка рег. № 11077 „Ш. S. T.”, регистрирана за стоки от клас 32 и срок на защита до 01.09.2016 г., с притежател А. І..
По делото е представена от жалбоподателя и разпечатана от сайта на Патентното ведомство заповед № 533/29.07.2011 г. на председателя на Патентното ведомство.
При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:
Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 197 от АПК. Съдът приема, че жалбата е подадена в срок доколкото по делото от ответника, независимо от изрично дадените му указания от съда с разпореждане от 22.10.2012 г., не бяха ангажирани писмени доказателства за датата, на която на жалбоподателя е било редовно връчено оспореното решение.
Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е основателна по следните съображения:
Обжалваното решение е издадено от компетентен орган – председателят на Патентното ведомство, както и в предписаната от закона форма. Процесното решение обаче е издадено при съществено нарушение на административно-производствените правила и в този смисъл се явяват основателни наведените от жалбоподателя доводи.
Процесното решение е постановено на основание чл. 44а, ал. 5 от ЗМГО, поради неотстраняване от страна на жалбоподателя на констатирани от административния орган недостатъци на подаденото от него искане за отмяна на регистрацията на марка рег. № 110077. Съгласно цитираната разпоредба всяко допустимо искане се проверява дали отговаря на чл. 44 и когато се констатират недостатъци молителят се уведомява и му се предоставя едномесечен срок за отстраняването им, като по искания, по които недостатъците не бъдат отстранени в този срок, производството се прекратява. За да са налице законовите предпоставки за прекратяване на административното производство на основание чл. 44а, ал. 5, изр. трето от ЗМГО трябва молителят да е бил надлежно уведомен за съответните недостатъци на искането си, които следва да отстрани, както и в указания му и определен от закона едномесечен срок последният да не е отстранил тези недостатъци. В процесния случай от приетите по делото писмени доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят не е бил надлежно уведомен за писмо изх. № С 11077/16.09.2011 г. на Патентно ведомство, с което му е предоставен едномесен срок за отстраняване на недостатъците на негово искане вх. № 69-00-839/24.03.2011 г. От една страна, видно от приложеното по делото известие за доставяне до жалбоподателя на писмо изх. № С 11077/16.09.2011 г., същото е върнато от [фирма] на административния орган с отбелязване, че „пратката не е потърсена от получателя”. В това известие обаче липсва дата и подпис на връчване, подпис на лицето, което го е получило, както и печат на [фирма], удостоверяващ датата на получаване. С оглед на това известието не е оформено по предвидения ред и не би могло да бъде прието като надлежно връчено на жалбоподателя или на негов пълномощник. Разпоредбата на чл. 61, ал. 3 от АПК, както и тези на чл. 45, чл. 46 и чл. 50, ал. 3 от ГПК, определят, че съобщенията се връчват лично на лицето или на друго лице, което е съгласно да го приеме. В конкретния случай от отбелязването върху обратната разписка, че „пратката не е потърсена от получателя” не може да се приеме, че жалбоподателят не е намерен на адреса, който е посочил, или е променил същия. С оглед на това неправилно административният орган е приел наличието на хипотезата на чл. 61, ал. 3 от АПК,

която може да се приложи само в случай, че „лицето не е намерено на посочения от него адрес". Такова отбелязване в обратната разписка няма, поради което следва да се приеме, че жалбоподателят не е бил надлежно уведомен и не е получил на адреса по седалището му изпратеното от административния орган писмо, както и по отношение на него не са били налице предпоставките за прилагане на ал. 3 на 61 от АПК, а именно уведомяване чрез публикация на официалната интернет страница на Патентното ведомство /Протокол № 28/01.11.2011 г./. Изрично в разпоредбата на чл. 61, ал. 3 от АПК е предвидено, че само в случаите когато адресът на лицето не е известен или то не е намерено на посочения от него адрес, съобщението се поставя на таблото за обявления, в Интернет страницата на съответния орган или се оповестява по друг обичаен начин. В тази връзка следва да се има предвид също така, че в процесния случай по отношение уведомяването на жалбоподателя в образуваното производството по чл. 42 от ЗМГО са приложими разпоредбите на чл. 61 от АПК, а не както неправилно административният орган се е позовал на заповед № 533/29.07.2011 г. на председателя на Патентното ведомство, която заповед е свързана с прилагането на разпоредби от наредби, които не регламентират реда за разглеждане на спорове по ЗМГО. Действително разпоредбата на чл. 42, ал. 4 от ЗМГО предвижда редът за разглеждане на спорове да се определи с наредба на Министерския съвет, която обаче към настоящия момент не е приета, поради и което в процесния случай при липса на специална уредба приложим е чл. 61 от АПК.

От друга страна в конкретния случай, видно от съдържанието на искане вх. № 69-00-839/24.03.2011 г., подписано от управителя на дружеството – молител, изрично в него като адрес за кореспонденция е посочен: [населено място], [улица], ет. 2, офис 7. Административният орган не е съобразил това обстоятелство и е изпратил писмо изх. № С 11077/16.09.2011 г., с което се дава срок за отстраняване на недостатъците по искането, на адреса по седалището на дружеството – [населено място], [улица], ет. 6, ап. 50, след като изрично дружеството е посочило друг адрес за кореспонденция. Именно и на този адрес, който е бил известен на административния орган, е следвало да бъде изпратено писмото, като само и на това основание в процесния случай е била неприложима разпоредбата на чл. 61, ал. 3 от АПК и неправилно административният орган е приел, че писмото е било надлежно съобщено и едномесечният срок е изтекъл на 01.01.2012 г.

При така установеното по делото и при липса на надлежно уведомяване за жалбоподателя не е започнал да тече едномесечният срок по чл. 44а, ал. 5, изр. второ от ЗМГО, а оттук и задължението му за отстраняване на недостатъците на подаденото от него искане за отмяна на регистрацията на марка рег. № 11077 „Ш. S. T.", поради и което не е настъпила последицата на чл. 44а, ал. 5, изр. второ от ЗМГО – законосъобразно прекратяване на образуваното административно производство.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че така подадената жалба се явява основателна и като такава следва да бъде уважена, а административната преписка върната на административния орган за продължаване на действията по разглеждане на искането и изпращане на писмо с указание за отстраняване на недостатъци по искането на адреса, посочен от жалбоподателя като такъв за кореспонденция, и при спазване на заковите разпоредби за връчване на съобщения.

С оглед изхода на спора и доколкото в настоящото производство от страна на жалбоподателя е направено искане за присъждане на разноски, то последните се

дължат от ответника на основание чл. 143, ал. 1 от АПК и са в размер на 550 лева, представляващи внесена държавна такса в размер на 50 лева и изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София - град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 213 от 01.08.2012 г. на председателя на Патентното ведомство, като незаконосъобразно.

ВРЪЩА административната преписка на председателя на Патентното ведомство за продължаване на административното производство съобразно дадените от съда указания.

ОСЪЖДА ПАТЕНТНОТО ВЕДОМСТВО да заплати на [фирма], [населено място], сумата в размер на 550 /петстотин и петдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: